

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, lei. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

SPORTUL

4
pagini
30
bani

Anul XXV — Nr. 720 (6154)

ZIAR AL

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Duminică 9 noiembrie 1969

„SECUNZII“ RUGBYULUI ROMÂNESC SUSȚIN UN SEVER EXAMEN

Astăzi, cu începere de la ora 15, pe stadionul Dinamo, va avea loc meciul de rugby ROMANIA B-FRANȚA B. Iată formațiile (în paranteze, numerele de pe tricouri):

ROMANIA B			FRANȚA B		
PETER (11)	MARINESCU (12)	BRAGA (16)	BERGAMASCO (1)	ESTÈVE (4)	
SABAU (12)		CALARASU (13)	DARBOS (6)		
		GIUGIUC (18)			
MATESCU (9)	PROSI (8)	POP (7)			
FUGIGI (6)	POSTOLACHE (4)	DARABAN (5)			
CIORNEI (1)	Gh. MIRCEA (3)	DINU (3)			

Arbitru: GEOFFREY FENN (Marea Britanie)

LASSERRE (3)	DARGELES (2)	BERGAMASCO (1)
DAUGA (5)	ROSSIGNOL (8)	ESTÈVE (4)
CARRERE (7)		DARBOS (6)
		DUMARTIN (8)
BARTHES (10)		LUX (12)
DOURTHE (13)		SILLIERES (11)
QUERILHAC (14)	MAGOIS (15)	

La telefon, hotelul BRADUL CRONICA UNEI ZILE

Domide și Lucescu — adversari la o partidă de... biliard, urmăritori de Deleanu

POIANA BRAȘOV, 8 (prin telefon). O nouă zi în imina specialiilor. Pentru cei care se așteaptă ca aici să se petreacă zi de zi, sau chiar oră de oră, numai fapte senzaționale, rindurile de față le vor procura, nu ne înșelăm, o decepție. Pentru că la „cartierul general” al tricolorilor țării și-a continuat cursul ei normal, fără viteză spectaculoasă sau palpitații.

momentul când colegii săi mincau l-am întrebat pe dr. Tomescu cum se explică „abaterea de program” a răpidistului.

„Este o „abatere” de admirat pe care DAN, cu recu-

noscuta lui forță de caracter, și-a impus-o, iar eu am... contrasemnat cu plăcere. Cum 81 kg este greutatea optimă a lui DAN, greutatea la care este stăpîn absolut pe fiecare șuviță de mușchi, cele două kg excedentare l-au hotărît pe fundalul nostru central să renunțe la... păstrăvul de seară, sau la șunca de dimineață.”

STEAUA ÎNVINGE PE DINAMO LA... BILIARD

Este bine cunoscută frumoasa rivalitate sportivă care domnește de ani de zile între puternicele cluburi bucureștene Steaua și Dinamo. La Poiana Brașov, tradiționala concurență și-a făcut loc pînă și la o partidă de amuzament la masa de biliard. Deși în „formații” disproporționate numerice — Steaua cu un singur jucător: Sătmăreanu, Dinamo cu doi „D”: Dumitrache și Dinu, meciul a fost câștigat de... Steaua. Sătmăreanu s-a dovedit un adevărat artist geometric al tacatului.

„La biliard ne bateți și

Marius POPESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

Terenul din Poiana Brașov este acoperit de nea, însă tricolorii — în bună dispoziție — continuă pregătirile. Fotografii de Aurel NEAGU

DAN POSTEȘTE

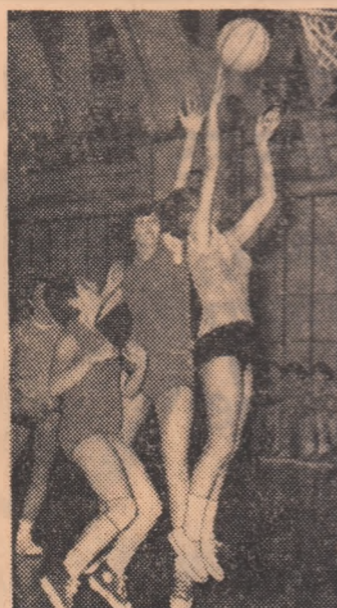
Nu intens, nu toată ziua, deci nu face „post negru”, ci sare cite o dată, dimineața sau seara. Văzîndu-l de câteva ori pe lîngă mese în

COMPETIȚII • COMPETIȚII • COMPETIȚII • COMPETIȚII • COMPETIȚII

CROS: CAMPIONATELE NAȚIONALE

Pe traseul de la serele parcului Herăstrău (goseaua Nordului) are loc astăzi ultima competiție oficială a sezonului atletic 1969, finalele campionatelor republicane de cros, individual și pe echipe. Cele șapte probe ale întrecerilor se desfășoară după următorul program: la 10,00 juniori mic — 2.000 m, ora 10,30 juniori mic — 2.000 m, ora 11,00 juniori mari — 1.500 m, ora 11,30 juniori mari — 4.000 m, ora 12,00 tineret — 6.000 m, ora 12,30 seniori — 2.000 m, ora 13,00 seniori — 10.000 m.

Campionatele de cros sînt considerate criteriu de selecție pentru formarea loturilor republicane în vederea Crosului Balcanic din martie 1970, de la București.

Studentele înscriu încă un coș (față din meciul Politehnica—Progresul). Foto: V. BAGEAC

HALTERE: TREI RECORDURI ÎN PRIMA ZI A CAMPIONATULUI PE ECHEPE

ORADEA, 8 (prin telefon). În sala Armatei din localitate au început campionatele naționale de haltere pe echipe, la care participă un număr de 17 formații. În

prima zi a întrecerilor s-au înregistrat trei recorduri naționale la cat. 52 kg, autorul lor fiind Ion Hortopan (Olimpia Buc.): 97,5 kg la împins, 112,5 kg la aruncat, 235 kg la total. Pe locul 2 la această categorie s-a clasat C. Ciobanu (Dunărea Galați) cu 247,5 kg, urmat de Ștefan Laslo (Dacia Craiova) cu 235 kg. Iată rezultatele în celelalte categorii: 56 kg, 1. E. Covaci (Dacia Oradea) 305 kg, 2. M. Grigoraș (Steaua) 282,5 kg, 3. P. Bostian (Rapid) 270 kg, 60 kg: 1. V. Bădescu (Rapid) 347,5 kg, 2. A. Toma (Steaua) 310 kg, 3. T. Apostol (Progresul) 315 kg, 67,5 kg: 1. F. Balaș (Steaua) 370 kg, 2. D. Niculescu (Steaua) 355 kg, 3. Gh. Ienciu (Progresul) 340 kg.

BASCHEȚ: POLITEHNICA BUCUREȘTI — PROGRESUL 101—51 (49—28)

Etapă de baschet a diviziei A a fost deschisă de meciul feminin Politehnica București — Progresul. Au câștigat studentele cu 101—51 (49—28). Diferența de valoare a fost netă în avantajul studentelor, care au realizat performanțe de a depăși „suta”. Învîingătoarele s-au impus prin circulația precisă și rapidă a balonului, prin pătrunderi perpendiculare pe coș. Progresul a prezentat o echipă nesigură în apărare și cu pivoți lipsiți de forță în pătrunderi. „Pînche-urii” echipei Politehnica, Ecaterina Savu și Bogdana Diaconescu, au realizat cîte 24 de coșuri. S-au mai remarcat de la învingătoare Cornelia Taftan și Ileana Ghîță, respectiv D. Braga (13) și E. Popescu (10). Au condus bine S. Filoiș și I. Șerbanescu. T. NASTASE coresp.

I.P.G.G. — AVINTUL 3—3 (0—0, 1—1, 2—2)

În venirea de formă, geologii au fost adversari dincii pentru redu-

VOLEI

IN AVANPREMIERA ETAPEI

În sala Giulești s-a disputat partida dintre divizionarele feminine I.E.F.S. și C.P.B. Deși conduse în fiecare set, studentele, cu o mișcare foarte bună în linia a doua și cu un blocaj care nu a greșit nimic, au reușit să învingă detașat, o echipă care a luptat mult. Așadar, scor 3—0 (10, 8, 10), pentru I.E.F.S. S-au remarcat Marcela Pripîș, Maria Cengher, Doina Ioneci de la învingătoare și, respectiv, Mihaela Vlădeanu și Ileana Dulău. Au condus bine R. Farnuș — O. Georgescu (București).

V. SÂNDULESCU — coresp.

FOTBAL • FOTBAL • FOTBAL • FOTBAL • FOTBAL • FOTBAL • FOTBAL

AZI, ÎN DIVIZIA B: METALUL BUCUREȘTI — PROGRESUL BUCUREȘTI

În cadrul etapei a XII-a a campionatului diviziei B la fotbal se va disputa în Capitală derby-ul seriei I între echipele bucureștene Progresul și Metalul. Partida este așteptată cu viu interes, deoarece se întîlnesc echipe care emit cele mai mari pretenții de a se număra printre divizionarele A. Meciul va avea loc pe stadionul Metalul (Pantelimon), cu începere de la ora 11. În București, tot în cadrul seriei I, Sportul studentesc va primi replica Metalului Trgovște. Jocul se va disputa pe stadionul Politehnica, de la ora 11.

JOCURI AMICALE ÎN CAPITALA

Echipele bucureștene Rapid și Steaua au furnizat, simbolic, pe stadionul Giulești, un meci în genere plăcut, un meci militarilor cu 3—0 (0—0). În prima repriză ambele formații s-au angrenat într-un joc anost, fără perspectivă. În repriza a doua, Steaua înscrie, prin Dumitru III (min. 57). Militarii joacă în continuare foarte dezinvolt, exercitînd între min. 58—61 o foarte puternică presiune la poarta rapidistă (5 șuturi periculoase în 3 min.), care anunță golurile următoare: Voinea (min. 63), după ce a debiat și portarul (min. 67) (min. 75).

Prilejul util pentru antrenorii lui Dinamo să controleze „pulsul” jucătorilor rămași la dispoziția lor și pentru Jiul, cu efectiv complet, aflat în înalțimea unei deplasări în R.D.G. Partida, amicală a oferit momente de spectacol, punctate favorabil de cele 7 goluri a căror fructificare reflectă aproape fidel perioadele de dominanță. Scor 4—3 (3—1) pentru Dinamo București. Golurile au fost semnate de Doru Popescu (min. 11, ce-mos gol), Sălcău (min. 13 și 26) și Frățîlu (min. 74) pentru Dinamo, respectiv Naidin (min. 27), Marinescu (min. 57) și Ion Constantin (min. 87).

D. Graur Radu Timofte

RODNIC DECENIU LA ȘCOALA SPORTIVĂ NR. 2

Cu prilejul sărbătorii a 10 ani de la înființare, la sediul Școlii sportive nr. 2, din București a fost deschisă o interesantă și originală expoziție de trofee (insigne, capace, medalii, ștife etc.) embleme de reprezentanți acestei unități de învățămînt, frumusețe pe țară. În fotografie, un colț al expoziției. Foto: Theo MACARȘCHI

AȘA S-A SEMNAT „ACTUL DE NAȘTERE”...

Deci, au trecut zece ani de cînd s-a semnat „actul de naștere” al școlii care avea să devină cu adevărat o pepinieră și un laborator al sportului nostru de performanță.

Cum a fost în acea

vreme? Cum au fost începuturile acestui drum ce se arată azi atât de neted?

În mod oficial, Școala sportivă nr. 2 din Capitală a fost înființată în anul 1959. În vară, Dar ea își are obirșile mai departe, în două unități școlare unde s-a experimentat introducerea educației fizice în cadrul unui liceu. Aceasta se întîmpla la „Mate Basarab”. Inițial liceu cu program de educație fizică și cu secție sportivă. Primele rezultate arătau cu prisosință că

școala sportivă este imperios necesară în condițiile noilor sarcini ale sportului din România. Totul se leagă de anul 1957. Începuturile, desigur, n-au fost ușoare. Nu erau bani, nu exista bază materială. Entuziasmul oamenilor era, însă, cel mai de preț avut. Și astfel, timid, au început să apară primele rezultate. Pașii a tot mai mulți copii se îndreptau spre secția sportivă. În fața acestor cerințe, în

JUBILEU

Cu un deceniu în urmă, în rețeaua mereu mai vastă a școlilor din țara noastră, își făcea apariția de sine slătitoare o unitate cu un profil aparte: Școala sportivă nr. 2 din București. Creată din necesitatea unei mai bune îmbinări a sportului cu învățătura, ca și din aceea de a se constitui o pepinieră înedită a viitorilor performeri ai stadioanelor, noua școală, asemenea celorlalte surate ale ei înființate în aceeași perioadă, și-a semnalat în scurt timp prezența în peisajul sportului românesc.

Cu un entuziasm al corpului didactic și al elevilor care s-a dovedit mai puternic decît dificultățile materiale inerente unui început de drum, Școala sportivă nr. 2 s-a făcut cunoscută și apreciată încă din primul an al existenței și activității sale.

Anii care au urmat au consolidat și amplificat succesele din etapa debutului, drumul școlii fiind continuu ascendent, ceea ce se poate remarca și din faptul că de la 80 de grupe cu 1200 c'e elevi în 1959 s-a ajuns în acest an de învățămînt la 166 de grupe cu 3250 de elevi, practicînd 20 de ramuri sportive.

Acum, la împlinirea unui deceniu de la semnarea actului său de naștere, se poate spune, fără ezitare, că Ș.S. 2 a validat, în mod fericit, ideea de la care s-a pornit inițial, a confirmat speranțele ce s-au pus în ea ca unitate eloton a sportului școlar, capabilă să seleccione, să pregătească și să furnizeze cluburilor și asociațiilor sportive de performanță elemente talentate, de mare perspectivă, în același timp bine instruite pe plan intelectual. O astfel

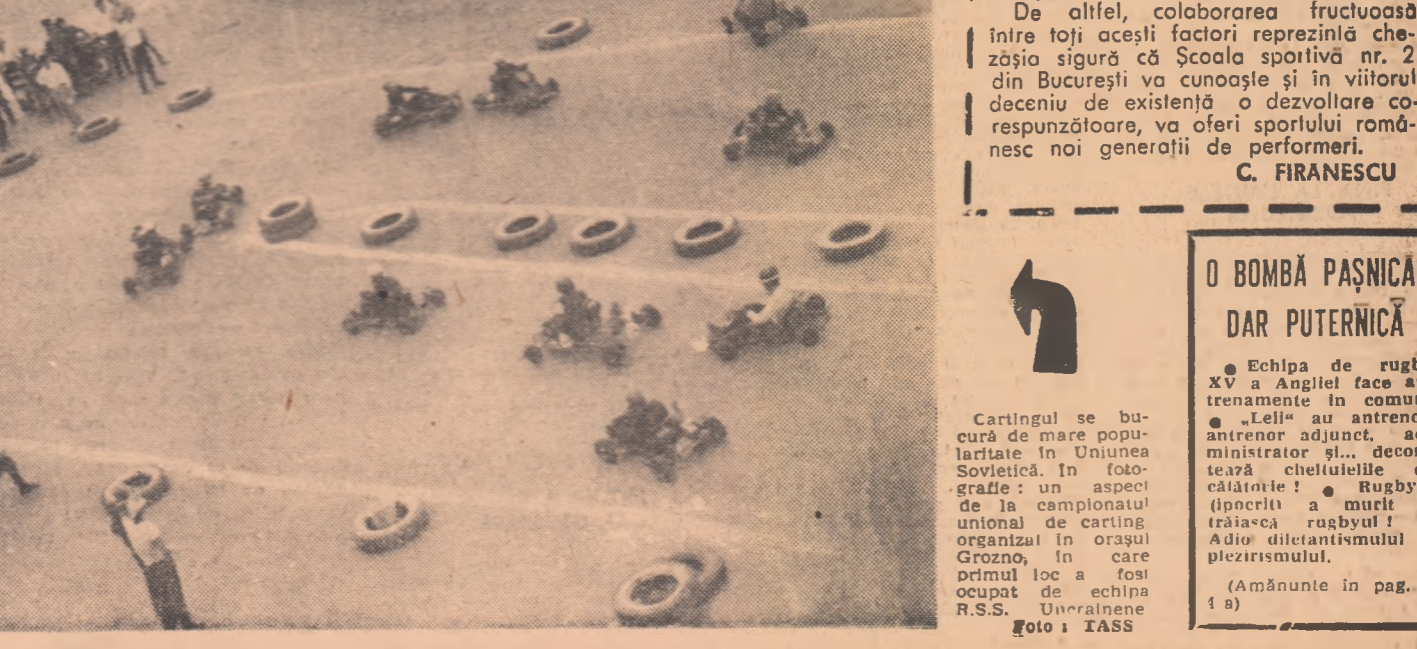
— în principal — cei peste 300 de foșii elevi ai școlii care activează astăzi în eșalonul de performanță al sportului românesc (sub culorile marilor cluburi de la noi: Steaua, Dinamo, Rapid, Progresul, Universitatea București, Universitatea Timișoara și altele) și dintre care unii (Gh. Zamfirescu, Dinu Pistol, Cristina Balaban, Angel Sopleareanu, Mircea Lucescu, Cristian Gațu) s-au impus prin valoarea lor nu numai în competițiile interne, ci și în întrecerile internaționale. Dar la tel ca și acestuia, în anii trecuți, mulți alții elevi ai școlii bat acum la porțile consacării (după obicei unanimă, circa 350 dintre ei sînt de mare perspectivă, 20 fiind de-acum incluși în programul de pregătire pentru Jocurile Olimpice).

Bilanțul cu care Școala sportivă nr. 2 se prezintă la capătul primului său deceniu de existență (și din care noi ne limităm a reproduce numai cîteva cifre și fapte mai semnificative) o recomandă cu prisosință printre înfrățite unitățile de acest gen din întreaga țară. Și aceasta se explică prin faptul că, pe lîngă îndrumarea și sprijinul direct al Ministerului Învățămîntului și Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, de care beneficiază și celelalte școli sportive, școala cu nr. 2 din București se bucură de un excelent colectiv de pedagogi, de o conducere competentă și entuziastă, ca și de un comitet de părinți cu inițiativă dintre cele mai laudabile și cu o contribuție substanțială la asigurarea condițiilor materiale necesare bunei funcționări a acestei unități.

De altfel, colaborarea fructuoasă între toți acești factori reprezintă chezia sigură că Școala sportivă nr. 2 din București va cunoaște și în viitorul deceniu de existență o dezvoltare corespunzătoare, va oferi sportului românesc noi generații de performeri.

C. FIRANESCU

in pag. a 2 a AUTO MAGAZIN

Cartingul se bucură de mare popularitate în Uniunea Sovietică. În fotografie: un aspect de la campionatul național de carting organizat în orașul Grozno, în care primul loc a fost ocupat de echipa R.S.S. Ucrainene. Foto: IASS

O BOMBĂ PAȘNICĂ, DAR PUTERNICĂ

Echipa de rugby XV a Angliei face antrenamente în comuna „Leil” au antrenor, antrenor adjunct, administrator și... deconțea cheltuielile de călătorie! • Rugby (dinerul) a murit — trăsura rugby! • Adio dilectantismul și plezismulul. (Amănunte în pag. a 1-a)

TREI ROMANI TRAVESEAZA AFRICA IN AUTOMOBIL VRETI SA VA CONSTRUI UN GARAJ?

La inceputul desertului Sahara, o intalnire cu caravana de camioane

Presă straină face mare vlvă în jurul unor caravane, echipate și susținute de diferite firme automobilice...

sint sărbătorii, de fiecare dată, ca niște adevărați eroi ai volanului. Această, acum, în epoca mașinilor de o deosebită perfecțiune tehnică.

echipajul a debarcat pe coasta de est a „continentului negru”, la Dar Es Salaam. De ce tocmai acolo? Pe Bibescu, susținătorul material al acestei aventuri...

Package-tour în dublu sens!

„Package-tour”, cu toată titlatura sa anglo-saxonă (citez: pachet-tur și nu peșch-tur, cum mai zic unii, nu departe de a spune chiar peșch-tur) este de fapt o ingenioasă creație românească...

teluri din Arad și Turnu Severin — pentru a da numai aceste exemple — au obținut în tot sezonul de vară un incredibil (și profitabil) flux de turiști.

Singurul membru în viață al celui echipaj este Sandu Amariei, care își poartă cu viguroasă tinerețe cei 65 de ani. Cu civa timp în urmă, a ieșit la pensie de la Uzina mecanică Sinaia...

File de istorie

tru 24 de ore), oprindu-se în vinătoare undeva în desișul junglei. Ajutați de o armată de bășinași, cu care se împrietenisă, împușcând fiecare pădurii, pe luptau cu clima neobișnuită pentru ei...

Așa s-a născut ideea A.C.R. de a invita mai multe automobile (și touring)-cluburi europene să-și trimită membri în vacanță spre România...

Ingenioasa invenție — pentru care A.C.R. merită felicitări — a fost evocată, larg și favorabil comentată cu prilejul Congresului de la București al Alianței Internaționale Turistice.

...Iată-ne în casa primitoare a fostului automobilist. Doamna Amariei, soția sa, împreună cu nora, pregătește cafelele, iar nea Sandu, înconjurat de fecior și de mai jos iscălitul, răsfoiește ziare îngăbenite de vreme...

Fiște că pe teritoriul României, A.C.R. — în cunoștință de cauză — își permite să sugereze automobilistilor străini trasee avantajoase...

...Iată-ne în casa primitoare a fostului automobilist. Doamna Amariei, soția sa, împreună cu nora, pregătește cafelele, iar nea Sandu, înconjurat de fecior și de mai jos iscălitul...

Expediția africană a început în septembrie 1923, cu o camionetă Chevrolet, special pregătită în acest scop (avea la bord un mic atelier mecanic, cort, provizii)...

Dacia 1300 în competițiile sportive

Alte amănunte privind acest nou automobil românesc. Rezultatele unui test efectuat la Monthéry. În curând vom vedea primele exemplare „Dacia S”

„SCLAVII VITEZEI”

Fragmente din autobiografia unei celebrități a volanului, regretatul automobilist belgian LUCIEN BIANCHI

La 30 martie, în timpul unei curse de antrenament, o cură banală, ca oricare alta, a murit stupid — dacă moartea poate să fie altfel decât stupidă — celebrul automobilist belgian Lucien Bianchi.

Participase la 117 competiții. În ziua în care Citroën-ul său părăsea orașul Bruxelles în drum spre Le Mans, Lucien Bianchi renunțase — având s-o afirm cu toată definiția — la o viață liniștită la care dădea din vreme în vreme gânduri...

zbaterea interioară a pilotului, lupta cu traseul, cu ceilalți, prin intermediul unei tehnici cit mai perfecționată. Iubesc munca asta, dacă pot s-o numesc așa. Dar meseria este grea. Încercarea cea mai grea, încercare care solicită un caracter cu totul și cu totul ieșit din comun, este o vestă pe care să aduce cinema, lanterne, veste care îți transmit moartea sau accidentarea foarte gravă a unuia dintr-o prietenie...

TEAMA, LUCIDITATE SAU ALTCEVA? Singurul lucru de care mă tem cu adevărat în timpul unui raid sau al unei curse este avarierea mașinii. Poți să fii oricât de atent, oricât de vigilent, poți să ai o experiență nemaiapomenită, dar ce te face dacă îți se strică ceva la mașină?

PUR ȘI SIMPLU, ASTA E... Ce trebuie să faci ca să devii un bun conducător de automobile? Mi se pare că la o asemenea întrebare nu poți răspunde. Ce trebuie să faci ca să devii scriitor? Pur și simplu ești scriitor și n-ai altceva de făcut decât să-ți perfecționezi talentul. Cu pilotul, treaba e cam aceeași. Ce mai, ai ceva aparte, sau trebuie să ai. Ceva dat... În ce fel? În bine, în rău? Nu știu. Pur și simplu asta e... Său în schimb că trebuie să exploatezi la maximum fiecare mașină, că trebuie să faci astfel încât să alunecești mai ușor. Sau invers. Asadar, trebuie să ai talent. Și în plus, trebuie să ai, cum să zic, trebuie să ai chemare.

INTR-O CURSA NU MERGE UN SINGUR OM! ...Era în timpul ultimei curse de 24 de ore de la Le Mans. Eu și Pedro Rodriguez eram în frunte. Exact atunci fratele meu, Mauro, a avut un accident. Cu câteva zile înainte alimentasem și abia se depășise cu vreo 500 de metri de stand. Ce s-a întâmplat? Oare cedasera frânele? În orice caz, mașina a ieșit de pe pistă și a început să ardă ca o torță. Șase ture de pistă am trecut pe lângă ea cu conștiința că este mașina fratelui meu. După alte trei înconjurări am citit pe tablita de la standul Ford: „Mauro — o.k.” Iată, astfel se înfățișează solidaritatea în curse — colegii se gîndesc la tine, îți trăiesc, într-un fel, propriile sentimente. Nu merge un singur om într-o cursă. Merge o întreagă echipă. Totul în mine mă îndemna să mă opresc, să-mi văd fratele. Nu puteam să fiu în joc, pe de o parte, victoria la Le Mans, pe de alta un loc în campionatul lumii pentru Ford și mai ales pentru Rodriguez, care de 11 ani făcea toate eforturile pentru a obține o victorie pe pista aceea. N-am putut să-mi permit să părăsesc traseul. Abla la sfârșitul celei de a șasea ture, pe când redusesem viteza — întrucât motorul era teribil de încins și se putea aprinde — Fernando Tavano m-a confirmat că Mauro se simte bine, că totul este în regulă. Îi credeam, așa fi dorit să-l cred, dar numai un efort uriaș de voință mă oprea să nu frinez, să nu sar din mașină și să alerg să-mi văd fratele.

PINA LA LIMITELE POSIBILULUI... Asta nu înseamnă că pentru un automobilist orice raid se desăvârșă într-o tensiune fierbinte. Nu, căci totodată un raid înseamnă eludarea umană și contacte prietenești. Toți se cunoșc, se înțeleg cu plăcere, se ajută reciproc. Dacă îți se întâmplă vreo pană pe trasă, fiecare concurent se oprește și — o mână de ajutor. În plus, în acest mediu fiercăr este puternic legat de sport, și pasunea aceasta îi unește pe toți. Solidaritatea și colegialitatea — împotriva multor păreri prost-țegii — creează între automobilisti de performanță o ambianță aparte.

...Iată-ne în casa primitoare a fostului automobilist. Doamna Amariei, soția sa, împreună cu nora, pregătește cafelele, iar nea Sandu, înconjurat de fecior și de mai jos iscălitul, răsfoiește ziare îngăbenite de vreme...

MITER A COMIS O GREȘALA... Imi aduc bine aminte că a existat o cursă în care am alergat alături de fratele meu. Era în 1965 la Nürburgring — o pistă cu o mulțime de viraje, cu șace de

Recenta prezentare publică a autoturismului Dacia 1300 și Renault 12 ne-a permis un contact nemilociu cu specialiștii care fabrică aceste mașini. Am avut astfel prilejul să obținăm direct de la sursă, câteva noutăți pe care le oferim cititorilor.

Primele Dacia 1300 au și coborât de pe banda de montaj. Constructorii pitieșeni vor fabrica anul acesta 450-500 de exemplare din noua mașină urmând ca în anul 1978 producția să se ridice la aproximativ 6000 de bucăți. Dar la urma Dacia 1300 este pregătită pentru o producție și mai mare, așa că cifra de mai sus s-ar putea să fie depășită. Inițial nu se prevăzuse comercializarea în acest an, a noului mașini, dar „tentativele de a o avea sint prea mari” (cum s-a exprimat directorul general al uzinei) și deci Dacia 1300 va ajunge pește scurtă vreme în minile primilor utilizatori.

Fabricarea Daciei 1100 va continua până în 1973 și, poate, chiar mai departe. Gradul de integrare cu piese românești pentru această mașină va atinge în studiul final procentul de 33-35 la sută. Pentru Dacia

1300 procentul de piese românești va fi mult mai mare: 96 la sută în 1971.

Laboratoarele și specialiștii Regiei Naționale Renault (firmă cu o activitate de peste șapte decenii în domeniul construcției de automobile) au găsit excelente calitățile pieselor românești care se utilizează la fabricarea mașinilor Dacia. În același timp, Regia Națională franceză a dat o bună apreciere cutilor de viteze, fabricate în exclusivitate la Uzina din Cornilăști pentru microvezele Estafete.

Prețul autoturismului Dacia 1300 încă nu a fost fixat, dar se presupune că el nu va trece peste suma de 68.000 lei. Mașina are un consum mediu de 7,5 litri/km. Benzina recomandată este 98 c.o., deși motorul poate funcționa, în condiții satisfăcătoare, și cu un combustibil de 90 c.o. Iată și consumul mediu pentru acest autoturism, înregistrat de redactorul Jean Bernardet de la cotidianul francez „L'Equipe”. În cadrul unui test rutier efectuat săptămîna trecută: 7,8 l la viteza medie de 83 km/h; 9,7 l la 92 km/h, 11,7 l la 107 km/h.

Pe autodromul de la Monthéry, autoturismul Renault 12 (fratele gemă al lui Dacia 1300) a primit calificativul bine. El a realizat în linie dreaptă o viteză de vîrf de 193 km/h și a acoperit un tur de pistă cu media generală de 105,94 km/h. Consumul la viteză constantă, pe autodromul menționat, a fost de: 6,3 l la 80 km/h; 6,2 l la 60 km/h; 6,9 l la 80 km/h; 7,5 l la 90 km/h; 9 l la 110 km/h; 11,6 l la 130 km/h. Mașina a urcat pînă la următoarele viteze în diferitele trepte ale schimbătorului: 50 km/h în vit. I; 80 km/h în vit. II; 120 km/h în vit. III; 153 km/h în vit. IV.

Așa cum s-a anunțat în cadrul unei conferințe de presă, Dacia 1300 își va face debutul sportiv în sezonul competițional 1970. În același timp, la întreprinderea din vitvor, vor fi prezente și autoturisme de tipul Dacia 1100 (echipate de uzină) și Dacia 1100 S. Pentru acestea din urmă au și sosit piesele necesare, montarea lor urmînd să înceapă foarte curînd. Se preconizează realizarea, deocamdată, a 100 bucați Dacia 1100 S. Iată o veste cit se poate de îmbucurătoare! (D.L.)

Advertisement for the Victoria alarm clock. Text: DEȘTEPTĂTORUL NU GREȘEȘTE: din somn la timp el vă trezește! Puteți dormi fără grijă, Ceasul deșteptător VICTORIA funcționează perfect și vă trezește la timp. Se găsește de vânzare la prețuri accesibile de la 84—100 lei bucata. In româncste de Ov. IOANIȚOIA

RODNIC DE CENIU

AȘA S-A SEMNAT „ACTUL DE NAȘTERE“ ...

(Urmare din pag. 1)

1958 se la hotărârea de a se transforma secția sportivă de pe lângă Liceul „Matei Basarab” în Școala Sportivă. Prima de acest fel din București. Locul unde urma să-și desfășoare activitatea — clădirea Școlii financiare. Mai bine-zis, o cameră sau două din această clădire de învățământ. „Chinșișii” au fost primii prin bunăvoința unui alt iubitor al sportului, prof. Spirache Căbuz.

Primul director al Școlii sportive I. Stănescu iar adjunct avea să fie numit un profesor. În tinerețe un handbalist frunțos, ce își va identifica în următorii 12 ani viața sa cu viața școlii sportive. Este vorba de profesorul Romulus Spirescu. Alături de el și-au unit eforturile, având la bază entuziasmul, profesorii Rada Ionescu, Sofia Pușcașu, D. Branga, M. Tirnoaveanu, C. Morțun, A. Ionescu, Al. Lascu, M. Oancea, D. Dragoș, Vl. Simionescu.

Apoi, iar îl s-au alăturat alți și alți profesori, unii mai tineri, alții cu templele încrunțite, toți dorind să contribuie la creșterea victoriilor sportive de performanță. Și acești oameni mai aveau un obiectiv și să-și convingă pe unii de utilitatea acestei școli sportive de care educația fizică și sportul din România aveau atâtea nevoie. Să-și mai amintim, pentru că merită, pe Valentin Orășanu, Victor Tibacu, Leontina Cojocaru, Valeriu Sturza, Paul Mărculeașcu.

Gînduri la o aniversare

Un capitol dintre cele mai importante din viața școlii îl reprezintă schimbul permanent de experiență cu unități de învățământ similare din alte țări.

Astfel, de-a lungul anilor au fost statornicile legături, prin intermediul unor competiții și concursuri bilaterale sau al unor turnee, cu școlile sportive sau unele licee din Bulgaria (Rusea, Tirmovo, Silistra, Vidin și Asenovici), Ungaria (Budapesta), Cehoslovacia (Praga, Pilsen, Gottwaldov, Bratislava, Zilina, Jihlava), R.D. Germană (Halle, Leipzig, Dresda, Berlin și Rostock), Iugoslavia (Zagreb, Novisad și Rijeka), Polonia (Lublin), Uniunea Sovietică (Leningrad, Minsk, Tallin, Moscova), R.F. a Germaniei (Esen, Wiesbaden, Köln, Stuttgart, München, Karlsruhe, Itzehoe etc.), Olanda (Doetinchen) etc.

Printre primele secții sportive se numără gimnastica și handbalul. Succesele băieților handbaliști au făcut cunoscută școala în Capitală și apoi în țară. Ei reușesc să-și înscrie numele pe lista învingătorilor în Cupa ziarului Sportul popular. Secția de învățământ apreciază rezultatele obținute și recompensează școala cu fonduri din care s-au cumpărat trenuri, tenis, echipament pentru 500 de elevi.

După două luni, școala se mută în localul din str. Mendeleev, unde are loc primul consiliu pedagogic. Dar în căutarea de mai bine de spațiu, care să ofere condiții pe măsura numărului tot mai mare de elevi, școala se mută și de aici stabilindu-se la liceul „Mihai Viteazul” pentru ce a-poi, în perioada deplină afirmării, s-o găsim în str. Traian 136. De un an și ceva și-a schimbat din nou sediul: acum se află în Bd. Dimitrov. Poate că peste câțiva ani vom avea posibilitatea să scriem că Școala Sportivă nr. 2 — și nu numai ea — are un local propriu, cu baze sportive.

Succesele se înmulțesc în tre timp, iar elevii bucurându-se alături de pur și simplu secțiile școlii sportive. Dar nu se poate răspunde la toate solicitările. În Capitală sînt zeci de mii de elevi și sportul și-a adus-o la tot mai mulți dintre ei. Iată de ce în vara lui 1959, la cîteva luni după ce se organizează prima mare acțiune turistică cu 800 de copii, MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI HOTĂRĂȘTE

INFINTAREA ÎN CAPITALA A DOUA ȘCOLI SPORTIVE. LA 22.X.1959, LA ȘFATUL POPULAR AL RAIONULUI 23 AUGUST SE COMPLETEAZĂ PRIMUL „ACT DE NAȘTERE” OFICIAL AL ȘCOLII SPORTIVE NR. 2 BUCUREȘTI. Primul director antrenorul emerit Constantin Popescu iar adjunctul său Romulus Spirescu.

Au trecut de atunci 10 ani. O perioadă în care au fost obținute rezultate demne de evidențat, care au făcut din Școala Sportivă nr. 2 București una dintre cele mai puternice unități școlare de acest gen din țară.

Familia — corp comun cu școala

Stă marturie cel mai rezent obiectiv realizat: complexul de înot de la Obor, construit în foarte mare măsură cu sprijinul părinților. Prin darea în folosință a acestui complex, școala a reușit să pună la dispoziția elevilor săi și o asemenea bază sportivă, a cărei necesitate făcea de mult simțită.

Dar bazele de înot nu este nici pe departe singura contribuție pe care comitetul de părinți și-a adus-o la buna pregătire a viitorilor sportivi de performanță. Vrednicul comitet de părinți de pe lângă Școala Sportivă nr. 2 are la „activul” său amenajarea sălii de gimnastică din strada Austriului, a bazei sportive din curtea școlii etc.

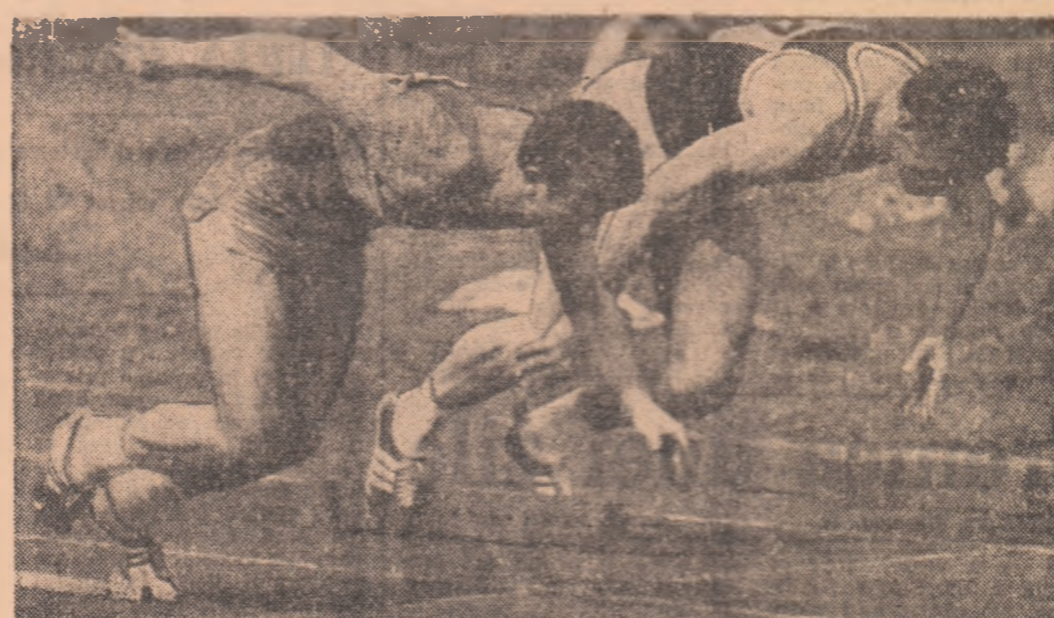
Soldarii cu membrii corpului didactic, părinții au înțeles, în cei zece ani de cînd funcționează școala, atît de acțiunii, încît numai pentru a le consemna nu ne-ar ajunge spațiul ocupat de aceste însemnări.

Primul președinte al comitetului de părinți, Jean Constantin, sub ochii căruia au crescut cînti generații de elevi, își amintesc de vizitele făcute familiilor celorva copii care, fără vreun motiv, abandonaseră activitatea sportivă.

Elevii erau buni la învățătură, medicii le dăduse auz că pot face sport și totuși...

„Nu au mai venit la pregătire!”

„Nu au mai venit. Dar absența lor a fost de scurtă durată. Cînd părinții au aflat că noi, alți părinți, ne întreprășăm de copiii lor, n-au mai

In cadrul Școlii sportive nr. 2, atletismul se află pe primul plan. Probele de sprint însoțite, iată un veritabil start de kinogramă, imortalizat cu eficientă au în urmă și avînd drept protagoniști doi elevi de la „Clasa” prof. antrenor Ionel Popescu.

avut nici o clipă de îndoială. Erau conștienți că plecînd de acasă și spunînd că merg la antrenamente copiii veneau la școală și nicăieri în altă parte.

De fapt, nici nu credem că rezultatele bune ale Școlii sportive nr. 2 ar fi fost așa cum sînt ele la această oră de bilanț fără sprijinul comitetului de părinți, demn de toată lauda și stima. Un medic, tatăl unui copil, sau mai mulți părinți medici, dădeau consultații — și dau și acum, ori de cîte ori este nevoie — celorlalți copii ai școlii puși în situația de a fi consultați; un altul, arhitect, și-a asumat răspunderea proiectării unei viitoare săli de sport pentru școală. Cu proiecte astfel realizate s-au ridicat, de altfel, toate bazele sportive ale școlii.

Părinții, care poate niciodată nu au făcut sport, ne-au ajutat să pregătăm, de zece ani de cînd existăm, tot atîtea serbări culturale-sportive de sfîrșit de an școlar — ne spune directorul școlii.

Pe actualul președinte al comitetului de părinți, consilierul juridic Dumitru Piriu, nu l-am găsit, pentru a purta o scurtă convorbire. Dar din informațiile căpătate aflăm că pasiunea sa pentru această muncă este tot atît de mare ca și pasiunea pentru meseria de jurist, ca și pasiunea pe care o depune ca fiul său, elev al școlii, să devină un bun tenisman.

„Triunghiul” ȘCOALA-FAMILIA-ELEVUL funcționează ca un organism fără de care nici o activitate nu ar putea fi concepută. Este, pe de o parte, meritul conducerii școlii de a-și fi făcut un asemenea aliat, dar este, deopotrivă, meritul comitetului de părinți (Andrei Butuman, Paraschiva Tomescu, Ilie Rău, Elisabeta Niculescu-Mizil) de a fi devenit — prin întreaga muncă depusă — afit de util școlii.

ȘTIATI CĂ?...

„În 1960, în contact cu un elev al școlii sportive nr. 2 primul tînu de campion național la fete se aflau două profesore de educație fizică? Ne corectăm: două viitoare profesore de ed. fizică: Adriana Bîrsănescu și Elena Barbu — astăzi antrenore ale școlii.

„În cel zece ani de activitate, elevii Șc. sp. nr. 2 au cucerit 323 de titluri de campioni republicani”. Acestul laudabil bilanț bălești și fetele de la „S.S. 2” l-au mai adăugat: 208 recorduri naționale și 416 de titluri de campioni ai școlii sportive.

„reducițiile echipe de rugby ale acestei prestigioase școli sînt antrenate de către profesora de ed. fizică „Mariana Lucescu”. Cazul este unic în analele sportului nostru. Nu unice sînt însă și performanțele obținute de formațiile în „XV” pregătite de antrenora Lucescu!”

Grupaj realizat de Constantin ALEXE, Ion GAVRILESCU, Tiberiu STAMA și Vasile TOFAN

Securanță dintr-un meci internațional: în dispuța de sub panou baschetbaliste Școlii sportive nr. 2 și cele de la Școala Sportivă din Praga

RĂSPINDE

ADRIAN PLEȘU, BUCUREȘTI. Am citit și noi, cu interes, sîra din revista „Magazin”, potrivit căreia, în orașul Santermano (Chile), în cursul unui meci de fotbal, un cîine care traversa în fugă terenul de joc, a deviat în poartă unul tras de un înaintas. „Evident — se arată în continuare — conform regulamentului, arbitru a acordat gol”. Evident precizăm noi, cineva nu cunoaște regulamentul: fie autorul stîrui, fie chiar arbitrul respectiv. Într-un asemenea caz, mingea fiind atînsă, înainte de a intra în gol, de un „corp străin”, conducătorul jocului NU va acorda gol, ci „minge de arbitru”.

DOINA GHÎȚĂ, BUCUREȘTI. „Tovarășe Ion Poștașu, aș dori ca aceste rînduri să vă găsească bine dispus”. Înainte de a le citi, am fost, vă asigur, în a-vea să mă surprindă apoi așarearea pe care l-o luată lui Gigi Tîtaru, eliminat de pe teren în jocul Steaua — Universitatea Cluj. Arbitrul Ritter a procedat perfect regulamentar — de aceeași părere a fost și St. Covaci, antrenorul Stelei — eliminîndu-l pe Tîtaru, după ce îl AVERTIZASE DE DOUĂ ORI. „Am lăsat și eu cunosco parte din regulamentul de joc”. După ce veți învîta și partea cealaltă, veți fi în măsură să judecați mai bine arbitrajul!

EUGEN CHERIER, TIMISOARA. Fostul jucător al Politehnicii Timisoara (și mai tirziu al Farului), Clujescu, se află acum la Arad, unde își exercită profesia de medic. Marea lui performanță, care l-a adus la „înălț”, titlul de golgheter al campionatului, a fost realizată în anul 1955, în meciul Politehnica (Știința, cum se numea pe atunci) — Dinamo Brașov. Clujescu, înscris în această partidă 6 goluri (scorul a fost 8-0) a trecut în fruntea golgheterilor, învîndu-l, „pe potou”, pe Ozon, atîrui a fost de colegul său de club, Dinulescu.

GHEORGHE ANGHIEL, HUNEDOARA. Asistînd, la Craiova, la meciul Electroputer — Metalul Hunedoara și „Județ partea” la joc cu toată înțînă dv., v-ați dat seama tirziu că ați pierdut un lîntîșor cu o minge de fotbal din gîzru? Amintire. Dar, iată surpriza: două zile mai tirziu, un craiovean, Gh. Angheliescu, rîsînd lîntîșorul și aflînd că e al dv., v-a scris la Hunedoara că vi-l ține la dispoziție. Frumos gest, care-l onorează pe olteni! Te pomenești că și Electroputer a dat... punctele înapoi! Metalul? Asta nu mai îmi vine să cred...

GHEORGHE POP, CLUJ. În ce condiții „Cupa României” poate rămîne definitiv în posesia unei formații de club? Doar cumpărîndu-și una la fel de la un magazin pe profil! Cupa decernată de Federația română de fotbal este „challenging-perpetuum” — meru transmișibil!

ILIE BEȘCU, BUCUREȘTI. 1. Steaua a câștigat de 7 ori campionatul țării, la fotbal. Dinano București a realizat de 6 ori această performanță, în-

FOTBALUL — ÎN SUBȘTANȚA UNEI PIESE

Viitoarea premieră a Teatrului Bulandra: „Transplantarea inimii necunoscute” de Alexandru Mirodan

Echipe națională invitată la premieră

Dimineața, săliile și scenele teatrelor în care se repetă au ceva din atmosfera vechilor ateliere florentine în care se făureau oglinzi. Din replici și din tăceri, din plastică interpretelor, din lumini și umbre, din duhul regizorului, din materialitatea decorului, din forțata auxiliarelor, din aspirații, din oboseală, din nervi, din trudă, din coeziune, din emoții, din speranțe, din temeri, din toate acestea și din ceea ce nu se poate exprima fiindcă ține de incompunibil apare treptat-treptat spectacolul, oglindă sfleșuită ca lentila de microscop prin fața căreia se vor perinda seară de seară oameni doritori să lasă din viață două-treceasuri ca s-o înțelegă mai bine, tentați să uite de ei ca să se cunoască mai mult decît înainte.

În scenă: Radu Beligan și Florian Pittis

Acest neînsemnat omagiu la adresa teatrului va părea cel puțin ciudat la prima vedere prin plăsarea lui într-un ziar de sport. Fiindcă, deocamdată, prejudecățile îi mai împiedică pe unii să vadă legăturile subterane dintre sport și cultură. Fiindcă, deocamdată, dramatismul înclășării sportive pare încă unora exclusiv de natură osteomeculară, vidat de substanță spirituală, cîng de fapt eroul sportiv e poate tot eșit de absolut angajat cu întreaga-i ființă ca și Brandt din piesa lui Ibsen. Teatrul și sportul înseamnă deopotrivă conflict, înfruntare, pasiuni și voințe de semn contrar, aspirație spre echilibru și plenitudine, toama de a nu ajunge la ele niciodată sau de a le fi pierdut iremediabil. O motivație generală primește întăriri suplimentare în cazul unei piese care conține într-o zonă a sa trimiteri directe la trama de gînduri și de afecte proprii lumii sportului, cum este „Transplantarea inimii necunoscute” de Alexandru Mirodan.

Ahtiat constructor de parabole, neobosit căutător de unghiuri cu virtuți sensibilitizatoare pentru ideile și sentimentele mari sau mici în jurul cărora pivotează viața noastră, mereu în atitudine de frondă față de tot ce mină cu discreție perfidie pe oameni dincolo de edul UMANITĂȚII, dramaturg, impresionat, ca și noi toți, de acțiunea cu semnificație demingurică a transplantelor de inimă, a făcut un rapel imediat de la biologic la etic.

Dacă Philippe Blaiberg a-firma convins că de fapt dr. Barnard l-a scos din coacurile morții oferindu-i a doua

viață atunci de ce n-ar fi posibilă și depășirea uscăciunii sufletești, extirparea morbului paralizant al omeniei, de ce nu s-ar putea realiza un transplant de nucleu spiritual, de mîduvă sufletească? În definitiv, cazurile de regenerare interioară de sorginte diversă au devansat cu mii de ani etapa transplantelor cardiace. Numai că acum la simbolistica lor s-a acreditat o nouă formulă, poate cea mai directă și mai încercată de sugestii.

Mirodan oferă prin Don un personaj în care viața și-a depus aluviunile ca într-un estuar amenințat la un moment dat să devină arid, imbecil, noroios. Un om care a făcut treptat aderență cu niște false valori, inert față de sevele iubirii, intrat sub tirania lucrurilor, cu lăcuiditatea propriilor sale erori pe care le contemplă serotinf peste ele și peste cei din jur un cinism filtrat cu inteligență. Printre altele eroziuni sufletești, Don o are și pe aceea provocată de nerealizarea în planul sportului. Talentul său robust pentru fotbal, recunoscut pe vremuri de un antrenor cu diagnosticul întodeauna precis, s-a degradat progresiv minat de un ferment de boemie, de lipsa unor rezistențe interioare în fața seduției unor împrejurări minore. Niște orizonturi năruite, niște trepte surpate pe care ar fi putut ajunge atunci la o existență solară sint astăzi evocate de către Don, întors cu fața spre trecut de apariția lui Tibi, un tânăr fotbalist, un fel de alter ego al său, amenințat să repete traseul lui vechi înfundat în deget de mînușă. Mirodan face parte din grupul acelor scriitori strînși la noi ca o falangă a spiritului în jurul sportului. Iată-l acum transferînd ideile și afectele, proprii doar în aparență numai jumii stadionului, într-o dezbateră generală, investindu-le cu putere melancolică, tocmai fiindcă dramaturgic și convins de încercătura de umanitate proprie fenomenului sportiv, precum și de capacitatea ei penetrantă, verificată la porțile conștiințelor. Finalul piesei se sprijină pe urmările unui simbolice transplant, conține mutațiile spirituale ale lui Don, desprinderea sa de la cheia unei vieți sclerozate, apropierea lui de datele lui Gore din „Șetul

sectorului suflote”. Piesa lui Mirodan trăiește prin idei și replică, nu prin acțiune. Autorul, rafinat cultivator de paradoxuri, știe să întoarcă niște adevăruri pe dos pentru a le arăta oititorului cu altă față decît cea tocită, știe să-și ungă replicile pe dinăuntru cu o substanță care deschide zăvorul înțelegerii.

Piesa lui Mirodan se sprijină pe o distribuție care iradiază toate virtuțile textului. Dacă autorul s-a despărțit de Gore, nu s-a despărțit, în schimb, de Radu Beligan, acest mare actor care l-a servit întreaga dramaturgie cu tot uriasul laborator al talentului său. Beligan, stăpîna peste toate nuanțele psihologiei umane, dispore într-un personaj care polarizează structura spectacolului. În jurul său, Ilieana Predescu etalează cu discreție scripiciile personalității sale artistice, înscrisă ferm în planul desăvîșirii; Marin Moraru demonstrează virtuțile sale pentru exprimarea umorului sec; iar o proaspăt absolventă, Valeria Marian, și alături de ea Florian Pittis, compun un cuplu tineresc cu disponibilități prnu datele luminoase sau mai conștii care denecază planul existenței unor adolecenți.

Fuziunea dintre text și valențele echipei actoricești este realizată de Moni Ghelerter într-o viziune regizorală bazată pe fidelitate față de toate meandrelle sensurilor cuprinse în replici. Simțînd seva de sub cuvinte, el cere actorilor să se îmbrace de ea, hotărît să redea toate trimiterile textului fără nimic exterior, ostentativ, contrafăcut, acceptînd să rămîna în umbră ca să fie prezent în substanța spectacolului. Scenografia semnată de Vladimir Popov se menține tocmai de aceea pe o linie de bun gust sugerat, aducînd o rezolvare excelentă în scena operației.

Viitoarea premieră a Teatrului Bulandra cu „Transplantarea inimii necunoscute” va avea, credem, ecoul meritat în fața unui public cu o receptivitate diversă. Joi, 13 noiembrie, la primul spectacol, a fost invitat lotul național de fotbal.

Romulus BALABAN

Antrenorul grec Petropoulos: „Venim la București numai cu speranța victoriei!”

Domnul Petropoulos, antrenorul echipei naționale a Greciei, a primit vineri seară la Zürich pe ziaristi străini și greci „La București, mergem numai pentru victorie!” — a declarat el, făcând senzație în rândul reprezentanților presei.

„Iată, de altfel, ceea ce a mai declarat antrenorul grec: „Meciul de la 16 noiembrie este foarte greu. Reprezentativa de fotbal a României este o echipă puternică. Pe lângă calitățile recunoscute, ea are și atuurile terenului propriu. Cunoștoarele bine găsitele partide de la București, dar fotbalistii noștri sînt pregătiți și vor continua pregătirile cu și mai multă asiduitate, pentru a putea învinge aceste greutăți. La București mergem numai pentru victorie. Acesta este unicul nostru țel și vom lupta pentru cele două puncte cu orice preț. Nu pot însă să declar că noi vom fi învingători siguri, deoarece pentru victorie luptă și adversarii noștri, nemaivorbind de faptul că, în fotbal, balonul e rotund și se pot întimpla multe.

domnul Zguro, reprezentantul federației de fotbal a Greciei, antrenorii Petropoulos și Vikelidis, doctorul Anhatis și masorii Iliopoulos și Mertziozis.

● Internaționalul Aganean, a cărui prezență în echipă ar fi fost foarte utilă în meciul cu România, n-a făcut deplasarea cu echipa națională deoarece s-a accidentat la un antrenament înaintea plecării în Elveția. Probabil că în locul lui va evolua Serechis.

● Kamaras a ajuns în Elveția cu o zi mai târziu decît restul lotului, deoarece a avut de rezolvat o problemă profesională, în „civil” el fiind avocat. De altfel, în e-

chipa de fotbal a Greciei sînt doi jucători doctoranzi: Sourpis, doctor în științe medicale, și Kamaras, doctor în științe juridice.

● Printre alte considerente, echipa de fotbal a Greciei a optat să meargă în Elveția pentru a se acomoda din timp cu o climă mai aspră decît cea mediteraneană, apropiată celei din România. Și, totodată, să se afle cit mai departe de Atena și București, unde atmosfera din preajma meciului — ziare, radioteleviziune, spectatori etc — poate avea o influență negativă asupra psihicului fotbalistilor.

Terrens QUICK
ziarist la „Fos Ton Spor”

Cronica unei zile

(Urmare din pag. 1)

toi¹⁴ — a venit revanșa verbală a lui Florea Dumitrache, cel căruiă noi-i place înfringerea nici în joc — „Lasă Florică — i-a replicat întotdeauna calmul Sătămăreanu —, campionat tot de la noi trebuie să-l luați și tare mi-e frică că în retur o să ne răzîndim și n-o să vi-l mai dăm”.

O ZI UNICA ÎN VIAȚA UNUI VICEPREȘEDINTE

In sfîrșit, o secvență nu numai foarte serioasă, dar și emoționantă. Dintre cei conectați cu toată săptura lor la rețeaua de înaltă tensiune România — Grecia se află și vicepreședintele F.R.F., Ion Balas, aflat și el de două zile la „cartierul general” al tricolorilor.

In discuțiile avute la masa „conducerei tehnice” vicepreședintele F.R.F., un pasionat fumător, declara (cu martori) că se va lăsa de fum în ziua meciului cu Grecia, 16 noiembrie fiind, printre altele, și ziua în care împlinesc respectabila vîrstă de 50 de ani.

Pe loc, toți comenșii i-au urat tovarășului Ion Balas o aniversare frumoasă (unică chiar) și încă mulți ani fericiți după semicentenari!

GHERGHELI, ADEPTUL LUI FLORIN GHEORGHIU

Nu ne închipuim că Ghergheli, campionul druiirii pe terenul de fotbal, este, în viața lui particulară, un mare iubitor și cunosător al sportului minții. L-am urmărit însă, la tabla cu 64 de pătrășele, l-am vă-

zut gîsind soluții de mare finețe în situații aproape disperate și ne-am dat seama că este un redutabil șahist.

La fel ca, pe vremuri, fostul internațional ploieștean Mircea Dridea (craierul sa hist nr. 1 al echipei), Ghergheli este azi Florin Gheorghiu al lotului „mexican” (denumirea masorului Tudose) al fotbalistilor români.

DOMIDE ȘI FLIFERRELE

Cel mai copilăros din lot, judecînd și după cirionșii blonzi („de fetiță” — zice Deleanu), dar și după pasiunea pentru flifere, este ardeanul Flavius Domide.

Cum are un moment de răgaz, Domide este la flifere, unde bate pe toată lumea — colegi de lot și tineri brașoveni specializați în acest joc distractiv.

In final, citeva cuvinte despre antrenamentul de astăzi al lotului: s-a făcut o mișcare ușoară — de 60 de minute — pentru menținerea tonusului muscular. N-au participat la pregătirea Răducanu, Dembrovchi, Deleanu și Domide, care au forțat prea tare la antrenamentul de vineri, iar azi au fost menajați.

După amiază urmează vizionarea filmului Viridiana, iar seara totul va lua loc în tribunele patinoarului de la Poiana, unde continuă meciurile campionatului republican de hochei.

Mîine, de la ora 14,30, lotul va întîlni, pe stadionul Municipal, în meci de verificare divizionara A Steagul roșu.

sportul in lume

Trimisul nostru special la Praga, AURELIAN BREBEANU, transmite:

DINAMOVISTELE BUCUREȘTENCE LUPTĂ PENTRU LOCUL TREI

● Gazdele, virtuale cîștigătoare la masculin ● Derbyul feminin așteptat cu mare interes ● Bucureștenii încearcă să paseze „lanterna”

Penultima etapă a Dinamo-vicei de volei nu a produs modificări în privința primelor locuri. La masculin, Ruda Hvezda Praga nu mai poate fi detronată, chiar dacă ar pierde cu 0-3 meciul cu Dinamo București. Ea a acumulat 3 victorii (setavera) 9-2, pe cînd Doza Budapesta, care și-a încheiat jocurile, are setavera 9-7. În meciul de astăzi (n.r. ieri) voleibaliștii maghiari au învins cu 3-0 (11, 12, 1) combinata Spartak-Levski, obținînd locul al doilea în clasament. Ei învinseseră, surprinzător, vineri pe Dynamo Berlin cu 3-2, care ocupă astfel locul 3. Singurul meci masculin care a rămas de disputat, Ruda Hvezda-Dinamo București, programat duminică, de la ora 18, mai poate produce o modificare doar în partea inferioară a clasamentului. În caz de victorie, indiferent la ce scor, bucureștenii cedează voleibaliștilor sofiotii „lanterna”. Dacă vor fi învinși se vor calca pe ultimul loc!

cîștigă întîlnirea directă ocupă acest loc, iar învinsul poate cobori pînă la locul 6, în funcție de setavera).

Ce a făcut însă posibilă înfringerea cu 0-3? În primul rînd, carențele pronunțate ale campionelor noastre la preluarea din serviciu — capitol deficitar la toate echipele românești feminine sau masculine. În al doilea rînd, lipsa unei coordonatoare de joc, care să dirijeze cu precizie atacurile. Mai pregnant decît oricînd s-a văzut în acest meci, că Dinamo își reduce în timpul jocului la două treimi potențialul real, din cauza greșelilor la preluare și la pasa pentru atac, acestea din urmă inconvocabile pentru trăgătoare în majoritatea situațiilor. De asemenea, blocajul — care trebuia să însemne o armă principială în acest meci — nu s-a înalțat întotdeauna suficient și prompt. Probabil că antrenorul Gheorghie Constantinescu a indicat această manieră de joc în ideea menajării forțelor pentru meciul cu Doza Budapesta, care are o importanță mai mare pentru poziția pe care o țîntesc în clasament Dinamo. Așadar, scor 3-0 (7, 4, 12) pentru Dinamo Moscova.

Alte rezultate: feminin: Amnoka-Ruda Hvezda 3-0 (4, 2, 1), Dynamo Berlin — Doza Budapesta 3-1 (9, —12, 11, 11); masculin: Doza Budapesta-combinata Spartak-Levski 3-0 (11, 12, 1).

Simbătă, echipa feminină bucureșteană a întîlnit, într-un meci în care nu avea nici o șansă, pe Dinamo Moscova, în fața căreia nu a putut să cîștige nici un set. Era și firesc, judecînd după diferența de valoare dintre cele două formații. Deși moscovitele ne-au părut decise să-și menajeze oarecum forțele pentru partida cu Amnoka — derbyul acestei competiții — voleibalistele noastre nu au sesizat acest lucru, nu au forțat cîștigarea măcar a unui set. Totuși, ele au reușit să le pună deseori în dificultate pe deținătoarele „Cupei campionilor europeni” și, cu mai multă concentrare în joc, ar fi putut cîștiga un set (lipsit însă de importanță în disputa cu Doza Budapesta, pentru locul 3, deoarece cine

La Hanovra

RUGBYȘTII ROMÂNI JOACĂ ÎN FORMAȚIA STANDARD

HANOVRA, 8 (prin telefon). — Sositii joi în cursul după amiezii în localitate, rugbyștii din reprezentativa României și-au completat rîndurile de abia vineri seara, cînd li s-au alăturat Demian și Wussek. Vremea foarte neprielnică — ploaie, frig, vînt puternic — nu le-a permis însă decît sim-bătă dimineața să facă un antrenament, urmat de vizitarea terenului care va găzdui duminică, cu începere de la ora 15,30 (ora României), partida R. F. a Germaniei — România. Antrenorii Al. Teofilovici și D. Ionescu vor alina următorul „XV” (în caz de accidentare, doi jucători pot fi înlocuiți): Durbac; Nica, Suciuciu, Wussek, Irimescu; Dragomirescu, Florescu; Răscanu, Demian, Ciobănel; Șerban, Tuțuianu; Dinu, Onuțu, Baciu. După cum se vede, au primit avizul medical Tuțuianu, Ciobănel, Răscanu,

Dragomirescu și Irimescu, fapt care sporește încrederea tricolorilor în forțele proprii. Din relatările conducerii tehnice a formației gazdă, se află că în formația vest-germană vor juca doar șase dintre sportivii care au evoluat cu doi ani în urmă la București, întrucît după ultima partidă (11-18 cu Cehoslovacia), au mai fost reținuți doar opt. Meciul se va disputa pe stadionul „Lindner”.

S-au aflat cîteva amănunte care atestă valoarea Selecției militare britanice pe care o va înfrînta echipa română marți, la Düsseldorf, și anume că, la două zile după victoria Cehoslovaciei asupra „XV”-ului vest-german rugbyștii britanici l-au întrecut pe cei cehoslovaci cu 14-6! Așadar, partida de marți va fi mult mai echilibrată decît se scontă.

Tomî Turek, fostul portar al reprezentativei vest-germane de fotbal (component al echipei care în 1954 a cucerit titlul mondial), în post de „barman”. Precizînd că este vorba de o serbare a adolescenților, unde singura băutură a fost... laptele.

BOMBĂ PAȘNICĂ, DAR PUTERNICĂ

● Echipa de rugby XV a Angliei face antrenamente în comun! ● „Lei” au antrenor, antrenor adjunct, administrator și... decontează cheltuielile de călătorie! ● Rugbyul (ipocrit) a murit — trăiască rugbyul! ● Adio diletantismului și plezirismului

Săptămîna trecută, pe impecabilul, tipic britanic gazon al lui Leicester Foot-ball Club, a explodat aparent pașnică, tîcșă, dar puternică bombă sportivă care marchează sfîrșitul unei epoci (dacă nu chiar falimentul unei optici nerealistice) din istoria sportului cu balonul oval. Era, de fapt, a treia asemenea explozie; mai avusese (experimental...) loc cîte una, în august și în septembrie, dar pentru prima oară ziarist în speță al unuia dintre specialiștii cotidianului francez „Equipe”, Jean-Jacques Simmier, era de față. Dar, în definitiv, despre ce este vorba?

Nu e prea complicat, în pofida importanței pe care o prezintă antrenamentul comun al jucătorilor de rugby XV* selecționați în vederea reprezentării Angliei în Turneul celor cinci națiuni. Da, în sfîrșit, Rubiconul fusese trecut, rigiditatea anacronică a „International Board”-ului fusese nevoită să cedeze în fața acestei necesități de marca evoluția pînă la maturitate a rugbyului. Timp de aproape un secol, legea celor 48 de ore (intervalul maxim de timp precedînd un meci în care este permisă, după International Board, reunirea jucătorilor pentru un eventual antrenament comun) catalogase privirea cu seriozitate a competiției drept o formă de profesionalism. Iată însă că, în acest și așa zgîtat an sportiv 1969, buba anacronismului s-a spart: rugbyul (ipocrit...) a murit — trăiască rugbyul!

Amploarea dată de reputatul ziar parizian arecivă autentică înălțată este direct proporțională cu semnificația faptelor descrise în reportaj și excelent servită de comentariile din coloanele alăturate. Pentru că, în fața antrenamentului comun în sine, numirea unui antrenor, a unui antrenor adjunct și a unui administrator în toate puterile cuvîntului, la care se adaugă (o, sarilegiiu, blasfemie!) rambursarea cheltuielilor de călătorie determinate de aceste antrenamente, reprezintă efecte componente ale evenimentului pe care l-am definit drept explozie.

Încă anul trecut, galezii au grăbit titlul care se termina drept în butoiul plin ochi cu pulbere al rugbyului „aristocratic”. El (respectiv federația galeză de specialitate) au invitat selecționabilii la antrenamente duminicale (altă groazănică infracțiune!), în fapt autentice mini-stagii, al căror efect nu l-a putut contesta nimic: reprezentativa Tîrii Galilor s-a prezentat în surprinzător progres și a cîștigat Turneul celor cinci națiuni! Puritanii (în al cărui cor vocile scoțienilor, înfrînți de galezii chiar în propriul țîef, Murrayfield, răsuna cel mai puternic), de altminteri majoritari în forul „ovalei XV”, au amenințat cu excomunicarea dar pînă la urmă au fost nevoiți să cedeze: încă în luna martie, International Board a admis adunările cu precizarea că aceste dezgîzate antrenamente în comun nu trebuie să lezeze mîunca profesională, studiile sau calitatea de amatori a jucătorilor.

„Acesta declarație împregnată cu umor și avînd o aparentă desuetă, scrie cotidianul parizian, era, în realitate, cea mai importantă reformă suferită de rugby de la nașterea sa. Intr-adevăr, pentru prima dată era corectat spiritul său, căci se introducea o noțiune nouă, aceea de pregă-

Antrenorul Don White (dreapta), avîndu-l alături pe Wardlow, unul din cei mai buni rugbysti britanici, dă unele indicații.

dini. Mai întîl, aceea că pînă și cele mai rigide foruri sportive (International Board al rugbyului se află la loc de cinste printre ele...) simt nevoia unei înnoiri profunde. În al doilea rînd, aceea că 1 se recunoaște acum competiției oficiale dreptul la existență, renunțîndu-se la impunerea diletantismului și a plezirismului. În sfîrșit, pentru a completa în imaginația div. eticetele „bombei ovale”, vă vom reda o parte din intervalul acordat ad-hoc de președintele lui Rugby Union (federația britanică de specialitate) Dudley Kemp, ziaristului francez prezent la acest al treilea ministagi:

— Ce ați spune, domnule președinte, dacă și echipa Franței s-ar antrena așa cum faceți dumneavoastră astăzi?

— Sîntei ziarist francez? Regret, dar... nu vă pot răspunde. Dacă federația (franceză n.n.) are probleme de pus, să o facă direct.

— Dar, cu toate acestea, v-ați opune unor antrenamente ale echipei Franței?

— „Vă rog să nu insistați. Nu vă voi împărtăși gândurile mele, dar cred că oficialitățile rugbystice din Franța ar face bine să întreprindă ceva...”

— Jucătorii convocați aicii primesc vreo indemnizație?

DA, (n.n. este vorba de decontarea integrală specializării) pentru că noi, oficialii lui Rugby Union, i-am invitat. Mai țîn să precizez că nu este un antrenament al echipei naționale, ci adunarea a 30 de jucători pe care îi convocăm ca să se distreze împreună și ca să petreacă o duminică bună în aer liber (n.n. unora li britanici nu se dezîmînă).

În rest, vom respecta întotdeauna regula celor 48 de ore a International Board-ului în ce privește reunirea echipei naționale înaintea meciurilor.

Nu știm ce consecințe va avea această acțiune care ar putea introduce cu adevărat rugbyul XV în circuitul valorilor sportive moderne, de care a fost insistent izolat. Există însă unele certitudi-

Zig-zag fotbalistic

ABONAMENT PE VIAȚĂ

Unul din fervenții suporterii ai lui Stade de Reims, un oarecare Jean Guillome, în vîrstă de 74 de ani, este cunoscut în întreaga Franță prin faptul că asistă la meciurile echipei preferate sîrînd întotdeauna garou stadioului. Cauza e simplă: dl. Guillome este un om foarte econom!

În timpul unei astfel de „operații”, originalul supporter a căzut de pe gard, trebuînd să fie ridicat de Salvare. Fotbalistii de la Reims l-au vizitat pe bîtrîn la spital, i-au înmînat un imens buchet de flori în care era pus un... abonament pe viață la meciurile clubului.

CONTRA PLECTISELII

Portarul unuia din echipele frunțate din Chile, Alfredo Sanchez, se deosebește de toți ceilalți confrăți ai săi de pe glob. În cursul meciurilor, cînd jocul se desfășoară în jumătatea de teren a adversarului, Sanchez își ia creionul și blo-notesul pentru a face caricaturile jucătorilor din echipa adver-

„TIRGUL DE FETE”

Recent, s-a desfășurat în Italia, prima ediție a „Cupei Europei” la fotbal feminin. Finala competiției, desfășurată la Torino între selecționatele Italiei și Danemarcei, a revenit fotbalistelor italiene cu 3-1 (1-0).

CONCURSUL SUPERLATIVELOR

Fotbalul englez este la ora concursurilor de... superlativ. În sezonul trecut s-au desfășurat 46 diferite concursuri pentru desemnarea celor mai buni apărători, stoperi, mijlocași, portari, atacanți, celui mai bun jucător al finalei Cupei Angliei, celui mai bun executant al penaltyurilor, celui mai bun apărător al acestora, celui mai disciplinat fotbalist, celui mai bun „marcator” etc. În actualul sezon s-a mai adăugat și al 47-lea concurs, în care se va acorda titlul de „Mister out”, care va fi decernat jucătorului care va executa cele mai multe aruncări de la margine.

Se pare că federația engleză de specialitate va trebui să achiziționeze o mășină electronică de calcul...

Turneul de polo de la Varșovia

Turneul internațional de polo pe apă de la Varșovia s-a încheiat cu victoria echipei Legia Varșovia. Pe locul secund s-a clasat selecționata orașului Kaunas, iar pe locul trei — „Cerno More” Varna. În ultimul meci, Legia Varșovia a terminat la egalitate orașului Kaunas, cu 3-3 (1-0, 1-1, 0-1, 1-1) cu selecționata Kaunas.

Pamela Kilborn amenință recordul mondial la 100 m.g.

MELBOURNE 8. — Cu prilejul unui concurs athletic disputat la Melbourne, sprintera australiană Pamela Kilborn (modalitățile cu argint în cursa de 80 m garduri la Jocurile Olimpice din Mexic) a cîștigat proba de 100 m garduri cu excelentul rezultat de 12,8. Performanța realizată de Pamela Kilborn nu poate fi însă omologată ca record mondial, deoarece în timpul cursei ea a beneficiat de vînt favorabil (peste 2 m pe secundă). Actualul record mondial al probei este deținut de Karin Balzer (R.D. Germană) cu 12,9.

Internaționalele de tenis de masă ale Iugoslaviei

Maria Alexandru a cîștigat finala de simplu

BELGRAD, 8 (Agerpres): Au luat sfîrșit probele pe echipe ale campionatelor internaționale de tenis de masă ale Iugoslaviei de la Sarajeva. În finală, la femei, U.R.S.S. a întrecut la limită, cu 3-2, formația României: Golubkova — Mihalca 2-0 (21, 11), Rudnova — Alexandru 2-0 (16, 12), Rudnova, Golubkova — Alexandru, Mihalca 0-2 (-18, -11), Golubkova — Alexandru 0-2 (-11, -7), Rudnova — Mihalca 2-0 (13, 13). La băieți a cîștigat Iugoslavia, cu 3-2, în fața Suediei.

Rezultate individuale: SIMPLU FEMEII. sfîrșiri de finală: Alexandru — Neidert (Suedia) 3-0, semifinale: Alexandru — Rudnova 3-1 (19, -15, 14, 20), Resler (Iugoslavia) — Papp (Ungaria) 3-0.

GULYAS ÎNVINS!

La Budapesta a început întîlnirea dintre selecționatele de tenis ale Ungariei și Suediei, contînd pentru competiția internațională pe teren acoperit „Cupa Regelui Suediei”. După prima zi de întreceri, scorul este egal: 1-1. Jucătorul suedez Bengtsson l-a învins cu 6-2, 3-6, 6-2 pe Gulyas, iar Barany a cîștigat cu 6-1, 3-6, 6-0 la Zahr.

White se îndreaptă, îngrijorat, spre un jucător care a fost tratat „dur” de coechipieri.

White se îndreaptă, îngrijorat, spre un jucător care a fost tratat „dur” de coechipieri.

G. RUSSU-ȘIRIANU

În open-ul de la Paris

ȚIRIAC ÎNVINGE PE PILICI!

● ILIE NASTASE A FOST ELIMINAT DE FRANCEZUL BARTHES

PARIS, 8 (Agerpres). În optimile de finală ale turneului „open” care se desfășoară în sala sporturilor „Pierre de Coubertin” din capitala Franței tenismanul român Ion Țiriac a obținut o frumoasă victorie în două seturi: 6-1, 6-4, în fața redutabilului jucător profesionist Nikola Pilici (Iugoslavia). Țiriac a învins acum pe olandezul Tom Okker. Celălalt jucător român, participant la turneu, Ilie Năstase, l-a avut ca adversar pe francezul Pierre Barthes. Acesta a reușit să-și

ia revanșa pentru înfringerea suferită la Wimbledon, cîștigînd în trei seturi: 9-7, 4-6, 6-3.

Alte rezultate: Taylor (Anglia) — Drysdale (R.S.A.) 3-6, 6-3; Moore (R.S.A.) (S.U.A.) — Moore (R.S.A.) 6-4, 6-3; Buchholz (S.U.A.) — Davidson (Australia) 3-6, 7-5, 11-9; Newcombe (Australia) — Best (Franța) 6-2, 6-3; Okker (Olanda) — Leclercq (Franța) 6-2, 6-2; Roche (Australia) — Spear (Iugoslavia) 10-8, 6-2.